

בש"פ 5397/18 - דוד לוי נגד מדינת ישראל, האגף לחקירות ולמודיעין במשטרת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 5397/18

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

העורר:

דוד לוי

נ ג ד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. האגף לחקירות ולמודיעין במשטרת ישראל

תאריך הישיבה:

ערר לפי סעיף על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד בת"פ 42814-10-14 (כב' השופטת ד' מרשק
מיום 8.7.2018
ב' בחשון התשע"ט (11.10.2018)

בשם העורר:

עו"ד עמית בר

בשם המשיבים:

עו"ד סיון רוסו

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בת"פ 42814-10-14 (כב' השופט ד' מרשק מרום) שניתנה ביום 8.7.2018, במסגרתה דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר לעיון בראיה לפי סעיף 74 או סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק).

יצוין כי הן הערר דנן והן בקשת העורר שהוגשה לבית המשפט המחוזי, הוגשו על-ידי העורר בעצמו, בידיעת בא כוחו, אשר הצהיר כי לא הכין אותם ולא חתם עליהם.

2. ביום 27.10.2014 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבה ביד מורשה במהלך עבודתו ברשות המסים. במסגרת ההליך התעוררה שאלת כשרותו המשפטית של העורר לעמוד לדין, והיא נקבעה לדין סופי בבית המשפט המחוזי ליום 20.11.2018.

3. ביום 21.6.2018 הגיש העורר בקשה לבית המשפט המחוזי לעיון בראיה בהתאם לסעיף 74 לחוק, במסגרתה ביקש כי בית המשפט יורה על העמדתו של יומן השייך, ככל הנראה, למר זאב פורת, סמנכ"ל הגביה ברשות המסים (להלן, בהתאמה: היומן; פורת), לעיונו של העורר. העורר טען בבקשתו כי יומן זה נמצא כעת בידי היחידה העוסקת בחקירות ראש הממשלה, ויש בחומר המצוי בו כדי להוכיח את חפותו. כן נטען, כי העורר פנה למספר גורמים בצמרת המשטרה, בפרקליטות המדינה ובאגף לחקירות ולמודיעין במשטרת ישראל על מנת לעיין ביומן, וכי אלה סירבו למסור לו אותו.

4. בדיון שהתקיים בעניינו של העורר בבית המשפט המחוזי ביום 26.6.2018, שב העורר על בקשתו, והמשיבה טענה בתגובה כי העורר לא הצביע על אף אינדיקציה לקיומו של יומן זה, ואף לא מסר פרטים שיאפשרו למשיבה לנסות להתחקות אחריו. בהמשך ניתנה החלטה במסגרתה בית המשפט המחוזי קבע כי המשיבה הגיבה לבקשה באופן ענייני, וכי אין מקום לדון בבקשה בטרם הסתיים הליך בירור שאלת כשרות העורר לעמוד לדין.

לאחר הדברים האלה, ביום 5.7.2018 הגיש העורר בקשה נוספת לעיון ביומן, וחזר על טענותיו בבקשה הקודמת. בתגובתה לבקשה, שבה המשיבה על תגובתה לבקשה הקודמת, ובית המשפט המחוזי קבע כי "הבקשה לקבלת חומר חקירה בנוסחה הנוכחי נדחית". בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי לא ידון בבקשות מעין אלה המוגשות על-ידי העורר בעצמו (ולא באמצעות בא-כוחו) עד שתוכרע שאלת כשרותו של העורר לעמוד לדין.

5. על החלטה זו נסב הערר שלפני, במסגרתו שבו הצדדים על עיקר טענותיהם בבית המשפט המחוזי.

בדיון שהתקיים לפניי, טען העורר כי בבקשתו לפרקליטות מסר פרטים קונקרטיים על היומן. כך למשל, טען כי פירט שהיומן נכתב בכתב ידו של פורת, וכי מצויים בו פרטי גבייה של חייבים במאות תיקי הוצאה לפועל אשר טופלו על-ידי משרדו של העורר, אשר הסכומים שגנבו מהם חולקו בין מספר גורמים בכירים, ובהם פורת וראש הממשלה. לטענתו, פרטים אלו מספיקים על-מנת לאתר את היומן, ומוטלת על המשיבה החובה לבחון זאת ולהעביר אליו את החומר, מבלי שייאלץ הוא לברר פרטים נוספים על אודותיו, ואף מבלי שייאלץ לחשוף את מקור המידע שלו לגבי היומן.

עוד טען העורר כי פנה ליחידה המטפלת בחקירת ראש הממשלה ונמסר לו כי לא התבצעה כל פנייה מטעם המשיבה בעניין זה, וכי מספר תיק החקירה לא יימסר לידי ללא צו מתאים.

באת-כוח המשיבה השיבה כי העורר לא מסר מידע קונקרטי שיאפשר למשיבה להתחקות אחר היומן, וכי אין היא יודעת במה מדובר. על אף האמור, כך נטען, נערכה בדיקה מעמיקה של טענות העורר מול הצוות שמטפל בחקירת החשדות המיוחסים לראש הממשלה, כמו גם מול פורת עצמו, ולא ידוע להם על קיומו של יומן כזה.

דיון והכרעה

6. לאחר העיון ושמיעת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

ראשית, מעיון בהחלטות בית המשפט המחוזי עולה כי בקשות העורר לא נדחו באופן גורף, אלא נקבע כי בקשות מסוג זה לא יידונו עד לאחר בירור שאלת כשרותו של העורר לעמוד לדין. משאלה הם פני הדברים, לא מצאתי צורך לדון בטענות העורר לגופו של עניין בשלב זה, בטרם בית המשפט המחוזי נדרש לעניין.

עם זאת אעיר, כי כפי שצוין בתשובת המשיבה, בקשת העורר אכן נעדרת פרטים קונקרטיים שיאפשרו את איתור המסמך המבוקש. אף בשל כך מצאתי כי דין הערר להידחות.

7. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ו' בחשוון התשע"ט (15.10.2018).

ש ו פ ט ת